

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Gouda

Zaaknummer: 8515082 CV EXPL 20-1462

Vonnis van de kantonrechter d.d. 18 juni 2020 in de zaak van:

████████████████████
wonende te ██████████
eisende partij,
gemachtigde: mr. G.L. Gijsberts,

tegen

de besloten vennootschap ██████████
statutair gevestigd en kantoorhoudende te ██████████
gedaagde partij,
gemachtigde: mr. M. Hofman-Kremer.

1. Het verloop van de procedure

De kantonrechter heeft kennis genomen van de volgende stukken, waaruit tevens het verloop van de procedure blijkt:

- de kort geding dagvaarding d.d. 28 mei 2020;
- de brieven met bijlagen d.d. 4 juni 2020 van mr. Gijsberts;
- de aantekeningen die de griffier heeft gemaakt tijdens de mondelinge behandeling van deze zaak op 5 juni 2020.

2. De beoordeling

2.1 Eisende partij, hierna te noemen: ██████████ vordert in deze procedure, bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad, bij wege van voorlopige voorziening:

- a. de veroordeling van gedaagde partij, hierna te noemen: ██████████, tot betaling aan hem van zijn salaris ad € 3.897,38 bruto per maand, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag en emolumenten, vanaf 19 maart 2020 tot aan het rechtsgeldig einde van de arbeidsovereenkomst tussen partijen of het moment waarop de verplichting tot betaling van het salaris op een andere grond komt te vervallen;
- b. ██████████ te veroordelen tot betaling aan hem van de wettelijke verhoging ex artikel 7:625 BW over sub a gevorderde;
- c. ██████████ te veroordelen tot betaling van de wettelijke rente over de sub a en b gevorderde bedragen;
met veroordeling van ██████████ in de kosten van de procedure.

2.2 ██████████ legt het volgende aan zijn vorderingen ten grondslag. Hij is op 11 maart 2011 in de functie van service- en onderhoudsmedewerker in dienst getreden bij ██████████. Deze arbeidsovereenkomst, waarop de CAO voor de Metaal en Techniek van toepassing is, geldt thans voor onbepaalde tijd. Het door ██████████ aan ██████████ verschuldigde salaris bedraagt thans € 3.897,38 bruto per maand exclusief 8% vakantietoeslag en emolumenten. De functie van ██████████ houdt in dat hij cv-ketels e.d. dient te onderhouden en storingsaan cv-ketels en gasapparatuur dient te verhelpen en storingsdiensten dient uit te voeren. Hij komt in verband daarmee veel bij particulieren en bedrijven over de vloer. ██████████ heeft zich op 19 maart 2020 telefonisch ziek gemeld bij ██████████. ██████████ heeft geweigerd zijn

ziekmelding te accepteren omdat hij volgens haar niet ziek zou zijn, maar vanwege het coronavirus niet wilde komen werken. Op 26 maart 2020 heeft [REDACTED] zijn ziekmelding schriftelijke bevestigd. Hij heeft uitgelegd dat hij te nerveus en gestrest was om te werken. Bij brief d.d. 1 april 2020 heeft hij herhaald dat hij niet kon komen werken omdat hij overspannen en gestrest was. Hij heeft in die brief gevraagd om een consult bij de bedrijfsarts. Bij brief d.d. 9 april 2020 heeft [REDACTED] dit geweigerd. Zij heeft zich in die brief ten onrechte op het standpunt gesteld dat partijen zijn overeengekomen dat [REDACTED] vanaf 19 maart tot 1 juni 2020 onbetaald verlof had. De correspondentie die daarop is gevolgd, heeft partijen niet tot elkaar gebracht. Bij brief d.d. 4 mei 2020 heeft de huisarts van [REDACTED] geschreven dat [REDACTED] sinds 19 maart 2020 last heeft van burn out gerelateerde klachten. Zijn huisarts heeft hem voor behandeling verwezen naar een psycholoog. In zijn Verzekeringsgeneeskundige rapportage heeft de verzekeringsarts van het UWV op verzoek van [REDACTED] geoordeeld dat [REDACTED] per 19 maart 2020 niet geschikt is te achten voor het uitvoeren van de bedongen arbeid. Ofschoon [REDACTED] verplicht is om het loon tijdens ziekte door te betalen, heeft [REDACTED] vanaf 19 maart 2020 geen salaris meer van haar ontvangen. Deze feiten en omstandigheden leiden tot de conclusie dat de vorderingen van [REDACTED] zijn toe te wijzen. Naar aanleiding van het verweer van [REDACTED] heeft [REDACTED] overigens nog aangevoerd dat hij begin dit jaar met [REDACTED] heeft gesproken over onbetaald verlof in de periode vanaf 1 juni tot 1 september 2020, in verband met een door hem voorgenomen huwelijk in het buitenland, maar dat daarover uiteindelijk niets is afgesproken, terwijl het huwelijk vanwege de coronacrisis, tot op heden geen doorgang heeft gevonden.

2.3 [REDACTED] heeft geconcludeerd dat de vorderingen van [REDACTED] zijn af te wijzen, met veroordeling van hem in de proceskosten. Daartoe voert zij het volgende aan. Zij heeft de door het RIVM voorgeschreven maatregelen genomen die nodig zijn om tijdens de coronacrisis veilig door te kunnen blijven werken. Van overheidswege is niet bepaald dat zij gedurende de coronacrisis geen service meer mag verlenen. Desondanks heeft [REDACTED] haar op 19 maart 2020 te kennen gegeven dat hij vanwege het coronavirus niet meer wilde komen werken. Pas later, op 26 maart 2020, heeft hij te kennen gegeven dat hij te nerveus en gestrest was om tijdens de coronacrisis te komen werken. Aangezien [REDACTED] niet ziek is, maakt hij zich schuldig aan werkweigering, zodat hij geen aanspraak kan maken op zijn salaris. [REDACTED] heeft [REDACTED] desondanks niet op staande voet ontslagen. Zij heeft met hem afgesproken dat hij in de periode tot 1 juni 2020 onbetaald verlof opneemt. In januari 2020 heeft zij met hem afgesproken dat hij ook in de periode vanaf 1 juni tot 1 september 2020 onbetaald verlof heeft in verband met zijn huwelijk in het buitenland. Aangezien [REDACTED] niet ziek is, is een consult bij de bedrijfsarts niet aan de orde. [REDACTED] heeft op 19 maart 2020 een cv-ketel meegenomen ter waarde van € 2.490,39. Hij heeft dit bedrag nog met [REDACTED] af te rekenen. Indien [REDACTED] wordt veroordeeld om aan [REDACTED] het salaris te betalen, plaatst dat [REDACTED] voor zodanige financiële problemen dat voor de continuïteit van haar onderneming moet worden gevreesd.

2.4 De kantonrechter overweegt het volgende.

2.5 In deze zaak moet aan de hand van de voorshands vaststaande feiten worden beoordeeld of zo aannemelijk is dat de vorderingen van [REDACTED] in een bodemprocedure slagen, dat het gerechtvaardigd is daarop door het geven van de gevorderde voorzieningen vooruit te lopen. Daarbij dienen de belangen van beide partijen en de spoedeisendheid van het belang van [REDACTED] in aanmerking te worden genomen.

2.6 Op grond van hetgeen partijen hebben aangevoerd en de in het geding gebrachte producties staat voorshands het volgende vast. [REDACTED] is op 11 maart 2011 in de functie van

service- en onderhoudsmedewerker in dienst getreden bij [REDACTED]. Deze arbeidsovereenkomst, waarop de CAO voor de Metaal en Techniek van toepassing is, geldt voor onbepaalde tijd. Het door [REDACTED] aan [REDACTED] verschuldigde salaris bedraagt thans € 3.897,38 bruto per maand exclusief 8% vakantietoeslag en emolumenten. De functie van [REDACTED] houdt in dat hij cv-ketels e.d. dient te onderhouden en storingsen aan cv-ketels en gasapparatuur dient te verhelpen en storingsdiensten dient uit te voeren. Hij komt in verband daarmee veel bij particulieren en bedrijven over de vloer. Op 19 maart 2020 heeft [REDACTED] aan [REDACTED] laten weten dat hij in verband met het coronavirus niet kon komen werken. Op 26 maart 2020 heeft [REDACTED] aan [REDACTED] geschreven dat hij te nerveus en gestrest was om te werken. Bij brief d.d. 1 april 2020 heeft hij dit herhaald. [REDACTED] heeft [REDACTED], ofschoon hij dat heeft gevraagd, niet laten oproepen voor een consult bij de bedrijfsarts. Bij brief d.d. 4 mei 2020 heeft de huisarts van [REDACTED] het volgende over hem beschreven: *Bovengenoemde patiënt heeft sinds 19-03-2020 last van burn out gerelateerde klachten. In de Verzekeringsgeneeskundige rapportage van het UWV is over [REDACTED] onder meer voorts het volgende schreven: Uit onderzoek komt naar voren dat cliënt toenemende mentale klachten heeft die al langere tijd aanwezig zijn maar toegenomen zijn in de loop van de tijd en gerelateerd lijken te zijn aan zijn werksituatie. Luxerend moment hiervoor lijkt het uitbreken van de corona crisis en de maatregelen hiervoor, waarbij er met werkgever verschil van mening ontstond over de mate en uitvoering van de maatregelen. Dit zorgde bij werknemer voor een toenemend gevoel van onveiligheid wat tot sterke spanningsklachten en slaapproblemen leiden. (...) op basis van anamnese en aanvullende gegevens van huisarts kan er evident gesproken worden van tenminste klachten van overbelasting waardoor er sprake is van beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek. (...) Huisarts geeft duidelijk aan dat er sprake is van overbelasting waarvoor cliënt inmiddels begeleiding en behandeling krijgt. Daardoor is cliënt momenteel niet geschikt voor eigen werk. Een arbeidsconflict lijkt mede een rol te spelen in het ontstaan en verergeren van de klachten bij cliënt. [REDACTED] heeft ondanks aanmaning vanaf 19 maart 2020 geen salaris meer van [REDACTED] ontvangen.*

2.7 Op grond van de brief van de huisarts van [REDACTED] d.d. 4 mei 2020 en het rapport van de verzekeringsarts van het UWV staat voorshands voldoende vast dat [REDACTED] vanaf 19 maart 2020 niet geschikt is voor het uitvoeren van de bedongen arbeid. Voor zover [REDACTED] niet reeds op 19 maart 2020 aan [REDACTED] voldoende duidelijk te kennen heeft gegeven dat hij niet kon komen werken omdat hij arbeidsongeschikt (overspannen) was geworden, leidt dat niet tot een andere conclusie. Indien juist is dat [REDACTED] op 19 maart 2020 slechts heeft gezegd dat hij niet kon komen werken vanwege het coronavirus, past dat bij het beeld dat in de Verzekeringsgeneeskundige rapportage is geschetst van de toestand waarin [REDACTED] zich vanaf die datum is gaan bevinden. Voor de stelling van [REDACTED] dat zij met hem is overeengekomen dat hij in de periode tot 1 juni 2020 en in de periode vanaf 1 juni 2020 tot 1 september 2020 onbetaald verlof heeft opgenomen, is in de overgelegde stukken onvoldoende steun te vinden. Gelet op de brief d.d. 25 maart 2020 van [REDACTED] aan [REDACTED] (productie 3 bij de dagvaarding), waarin onder meer is geschreven: *Dan kun je nog onbetaald verlof opnemen en dat is voor nu de beste keuze.* is het er veeleer voor te houden dat [REDACTED] hem naar aanleiding van zijn ziekmelding eenzijdig tot 1 juni 2020 met onbetaald verlof heeft willen sturen. Van de daarvoor vereiste instemming van [REDACTED] zelf is niet gebleken. Op grond van hetgeen partijen hebben aangevoerd staat voorshands wel vast dat partijen, vanwege het voorgenomen huwelijk van [REDACTED] in het buitenland, in januari 2020 hebben gesproken over het opnemen van onbetaald verlof in de periode vanaf 1 juni tot 1 september 2020. Het is echter niet gebleken dat partijen daarover een afspraak hebben gemaakt. De contra-indicatie daarvoor is te vinden in de brief die [REDACTED] op 9 april 2020 aan [REDACTED] heeft geschreven. In die brief (productie 6 bij de dagvaarding) wordt niet gerefereerd aan onbetaald verlof in de periode vanaf 1 juni tot 1 september 2020, terwijl daarin onder meer

wel het volgende is geschreven: *Je hebt ons op 19 maart jl. voor het blok gezet met jou mededeling niet meer te willen werken. Gezien de impact daarvan op ons en onze bedrijfsvoering melden wij reeds nu dat mocht je besluiten de termijn van 1 juni a.s. niet verlengen hierover tijdig (minimaal 1 week van te voren) afstemming met ons te hebben. Voorafgaand aan het hervatten van jouw werkzaamheden zal te allen tijde eerst een gesprek met ons moeten plaatsvinden gelet op de gang van zaken zoals tot nu toe verlopen.* Het vorenstaande leidt, gelet op het bepaalde in artikel 7:629 lid 1 BW, tot de conclusie dat de vorderingen van [REDACTED] zijn toe te wijzen. De gevorderde wettelijke verhoging zal echter worden beperkt tot 10%. Voor zover juist is dat de toewijzing van de vorderingen [REDACTED] voor financiële problemen plaatst, vormt dat geen grond voor de afwijzing van zijn vorderingen.

2.8 Aangezien [REDACTED] bij dit vonnis in het ongelijk wordt gesteld wordt zij veroordeeld in de kosten van de procedure.

3. De beslissing

De kantonrechter, rechtsprekende in kort geding:

- a. veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan [REDACTED] van zijn salaris ad € 3.897,38 bruto per maand, te vermeerderen met 8% vakantietoeslag en emolumenten, vanaf 19 maart 2020 tot aan het rechtsgeldig einde van de arbeidsovereenkomst tussen partijen of het moment waarop de verplichting tot betaling van het salaris op een andere grond komt te vervallen;
- b. veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan [REDACTED] van de tot 10% gematigde wettelijke verhoging ex artikel 7:625 BW over het sub a genoemde bedrag;
- c. veroordeelt [REDACTED] tot betaling aan [REDACTED] van de wettelijke rente over de sub a en b genoemde bedragen;
- d. veroordeelt [REDACTED] in de kosten van de procedure, welke kosten aan de zijde van [REDACTED] tot op heden worden vastgesteld op een bedrag ad € 803,99, waarin begrepen een bedrag ad € 480,= voor salaris gemachtigde, onverminderd de over de verschotten verschuldigde btw;
- e. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad;
- f. wijst af hetgeen meer of anders is gevorderd.

Dit vonnis is gewezen door mr. M. Nijenhuis, kantonrechter, en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 18 juni 2020.

Voor grasse afgegeven d.d.

18 JUNI 2020

De griffier van de rechtbank Den Haag
Team Kanton Leiden/Gouda
Locatie Gouda